

[Riishøj]

ske lande i fællesskab over en 10-årig periode ikke noget voldsomt stort beløb. I forhold til, hvad vi i øvrigt bruger penge på i de lande, er det absolut en overskuelig opgave at yde bistand til en egentlig afviklingsplan for atomkraftværket, som kunne være en model for andre lande. Hvis vi skal lukke nogle af de værste atomkraftværker i Rusland – det er ikke nødvendigvis de værste, der ligger tæt på Europa – er det naturligvis en langt større opgave for langt større grupper af lande. Men i Litauens tilfælde kunne det faktisk godt være en fælles nordisk opgave, og dér kunne vi fra dansk side bidrage med de og de ting, og det er dette bidrag, vi har forsøgt at skitsere her i vores forslag. Men det er formodentlig kun en tredjedel eller en fjerdedel af det, der skal til, og det må ske i samarbejde med Norge og Sverige.

Vi har også bedt vores politiske kontakter i de lande tage sagen op og prøve i de lande at udarbejde et konkret bud på, hvad man i Norge, Sverige og Finland kunne gøre, og det er jo oplagt at drøfte dette spørgsmål i nordisk sammenhæng, fordi opgaven er overskuelig for de nordiske lande.

Men der er blevet nævnt flere forskellige spørgsmål undervejs. Hr. Peter Hansen-Nord er åbenbart så glad for atomkraft, at han egentlig gerne vil have, at de beholder atomkraft, selv om dette her er et forfærdeligt værk. Hr. Peter Hansen-Nord vil egentlig gerne have, at de har et moderne atomkraftværk, men jeg går ud fra, at hr. Peter Hansen-Nord ikke vil være med til at finansiere et sådant derovre.

Men hr. Peter Hansen-Nord skulle prøve at tænke på, om det nu er en fornuftig model, hvis man skal omlægge energiforsyningen i Litauen, at man så fortsætter med atomkraft overhovedet, når man har de alternativer, som findes i et land med den størrelse.

Jeg takker for støtten til intentionerne i forslaget og opfatter også diskussionen sådan, at denne opgave faktisk tages dybt alvorligt. Vi er så tæt på Litauen geografisk og har så store forpligtelser over for dette land, at vi bør tage sagen op i en dialog med Litauens regering. Jeg håber, at regeringen – og jeg synes, man burde have gjort det for et stykke tid siden – prøver at tage en dialog med regeringen derovre, for man er faktisk indstillet på at få løst dette problem, men man magter overhovedet ikke at gøre det selv. Jeg har egentlig den opfattelse,

at hvis man får en fornuftig international ordning på det, vil man gerne gå med til en afviklingsplan, forudsat at det er et hjælpeprogram fra stater, som Litauens regering har et godt samarbejde med.

Så jeg opfordrer stærkt regeringen til også at arbejde med denne sag både nationalt og i nordisk sammenhæng og ikke opgive ævred, for opgaven er altså overkommelig, og man behøver ikke at drage alle mulige internationale instanser med ind i sagen.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Efter hr. Riishøjs indlæg vil jeg gerne komme tilbage til hele problematikken i forbindelse med atomkraft. Der er næsten ikke én pind i forslaget, hvor hr. Riishøj ikke hele tiden nævner, at disse ting skal gøres med baggrund i en afvikling af a-kraft. Det får mig til at tænke på et tidligere skattet medlem af SF, hr. Morten Lange. Hr. Morten Lange havde en plan, der gik ud på, at den bedste måde for miljøet, for samfundet og for industrien at løse energiproblemer på, var at indføre a-kraft og vindmøller. Så havde man lidt af det hele. Det var måske nogle tanker, SF skulle kigge på igen.

Jeg er meget bekymret over – og det er ikke for at trække debatten i langdrag, at jeg tager ordet, men for historiens skyld – at vi her i Folketinget udvikler os til at fortælle andre lande nøjagtigt, hvordan de skal bære sig ad ved valg af energifremstilling, anvendelse af brændsler m.v. Vi kan have vores ønsker, men det må på ingen måde forsinke eller ødelægge vores hjælp til dem, selv om de måtte have andre måder at forsyne sig på end den, vi synes er den bedste. Jeg tror heller ikke, at vi selv her i Folketinget ønsker, at man i andre parlamenter diskuterer og er meget utilfredse med, at vi i Danmark vælger vindmøller f.eks., fordi det ødelægger trækfuglenes ruter osv. – kan vi ikke gøre noget ved det? Jeg tror, vi skal holde det hver for sig, vil jeg gerne sige til hr. Riishøj. Jeg håber, at SF er blevet så moderne i deres indstilling, at de mener, vi skal respektere de nye østeuropæiske landes selvstændighed også på disse områder, for det er meget vigtigt for dem, at de fornemmer, vi gør det.

(Kort bemærkning).